

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414208007
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:1414208007.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti žalovanému: K. V., nar. X.X.XXXX, bytom B., G. XXXX/X, do 30.6.2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. č. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného advokátom: JUDr. Patrik Podhorský, so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 759,31 Eur s príslušenstvom, na odvolanie občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 8C/295/2015-43 zo dňa 19. mája 2016 - v časti výroku III. o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, t a k t o

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku III., ktorou súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, m e n í tak, že žalobca je povinný zaplatiť občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. č. 7, IČO: 42 362 962, náhradu trov konania v sume 119,52 eur, k rukám právneho zástupcu združenia, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

II. Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že výrokom II. žalovanému a výrokom III. vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov vedľajšieho účastníka súd vychádzal z ustanovení § 24, § 93 ods. 4, § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1 a 8 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinný do 30.6.2016 (ďalej len OSP), ako aj z ustanovení § 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, avšak proti v konaní neúspešnému žalobcovi mu nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi za neúčelne vynaložené. Uviedol, že vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním. Vedľajší účastník oznámil vstup do konania a následne doručil vyjadrenie k žalobe zo dňa 5.4.2016 ako úkon smerujúci k ochrane práv žalovaného. Avšak súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že predmetné podanie ako vyjadrenie k žalobe je zo strany právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vopred pripravené pre neurčitý počet sporov s rovnakým žalobcom a identickým obsahom, pričom došlo k zmene iba v časti uvedenia predmetu konania, výške úveru a výške zaplatenej sumy, a teda nejedná sa o účelne vynaložené trovy.

3. Proti tomuto rozsudku, výlučne proti jeho výroku III. o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal dňa 28.6.2016 prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie vedľajší účastník, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zmenil tak, že žalobcovi uloží povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvoinštančného konania vo výške 120,06 Eur na účet jeho advokáta. Dôvodil, že rozhodnutie súdu v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd prvej inštancie nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia napriek tomu, že žalovaný bol v konaní úspešný, a to aj vzhľadom na poukázanie podstatných skutočností vedľajším účastníkom, ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 5.4.2016 poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, tiež poukázal na to, že Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 16.4.2010 neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom, a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Vedľajší účastník poukázal tiež na vady kontraktačného procesu. Ohľadom účelnosti trov vedľajšieho účastníka poukazoval na uznesenie NS SR sp. zn. 6 Mcdo 5/2013. Mal za to, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka v danom prípade nie je len všeobecným vyjadrením, ale týmto podaním podáva vedľajší účastník konkrétne tvrdenia týkajúce sa tohto konkrétneho právneho vzťahu, ktorý je predmetom konania, za účelom dosiahnutia účelnej obrany žalovaného, nie je teda všeobecné, kde postačovalo vymeniť len identifikačné údaje účastníkov, prípadne čísla zmlúv. Preto je potrebné považovať trovy za účelne vynaložené. Poukazoval na to, že vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc, nie je možné prostredníctvom termínu „neúčelne vynaložené náklady konania“ vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by z hľadiska právneho postavenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám. Ustanovenie § 93 ods. 4 OSP ustanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Preto aj vedľajší účastník má v súlade s čl. 47 ods. 2 v spojení s § 24 a § 25 OSP právo dať sa zastúpiť advokátom. Tu občianske združenie poukazovalo na nález Ústavného súdu SR z 15.10.2014, sp. zn. III. ÚS 457/2014-27, podľa ktorého: „Trovy konania vzniknuté v súvislosti so zastúpením účastníka advokátom je potrebné zásadne považovať za vynaložené účelne na riadne uplatňovanie, resp. bránenie práva na súde.“ Upozornenie na neprijateľné podmienky, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom treba považovať za účelný úkon. Z tohto dôvodu treba odmietnuť názor súdu, že zamietnutie žaloby nebolo pomocou pričinenia vedľajšieho účastníka. Ďalej občianske združenie poukazovalo na uznesenie Krajského súdu Prešov z 28.3.2012, sp. zn. 7Co/34/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9.8.2012, sp. zn. 15Co/169/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25.4.2012, sp. zn. 17Co/87/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30.7.2012, č. k. 13Co/193/2012, uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 10.12.2012, č. k. 6Co/204/2012, uznesenie NS SR 7M Cdo 4/2010 z 14.9.2011, podobne II. ÚS 281/2011, ako i rozsudky Krajského súdu Nitra z 30.6.2014, sp. zn. 25Co/82/2014, Krajského súdu Trnava z 30.9.2014, sp. zn. 10Co/185/2013, Krajského súdu Banská Bystrica z 17.9.2014, sp. zn. 12Co/329/2014, Krajského súdu v Trenčíne z 18.3.2015, sp. zn. 5Co/70/2015, Krajského súdu v Prešove z 28.5.2015, sp. zn. 18Co/61/2015. Vzhľadom na uvedené malo občianske združenie za to, že trovy právneho zastúpenia boli účelne vynaložené a boli dostatočne preukázané.

4. Žalobca ani žalovaný odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne nevyjadřili.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP. Keďže ale odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho podania bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení OSP. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo, za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 CSP), ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného zák. č. 99/1963 Zb. OSP, aktuálne § 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP, akt. § 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 201 a 202 OSP, akt. § 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. m/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP, akt. § 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 1 OSP, ktoré má ekvivalent v § 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné, v dôsledku čoho je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi zmeniť.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu vedľajšieho účastníka bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

8. Po vydaní preskúmaného rozhodnutia i po podaní odvolania, skôr ako odvolací súd rozhodol o odvolaní, nadobudla dňom 1.7.2016 účinnosť nová procesná norma upravujúca občianske súdne konanie - zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý v prechodných ustanoveniach v § 470 v ods. 1 zakotvil, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

9. Z vyššie citovaného prechodného ustanovenia vyplýva, že zákonodarca uplatnil princíp okamžitej aplikovateľnosti novej procesnej normy, čo znamená, že nová právna úprava sa použije na všetky konania, aj začaté pred dňom účinnosti CSP s tým, že právne účinky procesných úkonov, ktoré už nastali do 30.6.2016 zostávajú zachované. Tak zostali zachované i účinky podaného odvolania, v dôsledku čoho je nevyhnutné vec prejednať a rozhodnúť v odvolacom konaní. Civilný sporový poriadok s účinnosťou od 1.7.2016 už ale inštitút vedľajšieho účastníka v zmysle cit. § 93 ods. 2 OSP nepozná. Pretože inštitút vedľajšieho účastníka ku dňu 30.6.2016 zo zákona zanikol, po 1.7.2016 vedľajší účastník v občianskom súdnom konaní viac vystupovať nemôže. Z tohto dôvodu bude v odvolacom konaní označovaný ako Združenie.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetné konanie začalo doručením žaloby okresnému súdu dňa 30.4.2014. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo súdu doručené dňa 30.12.2014. Po doručení žaloby aj s prílohami vedľajšiemu účastníkovi, predložil tento písomné vyjadrenie k veci zo dňa 5.4.2016, v ktorom s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia v podstate uviedol, že v danom prípade sa jedná jednoznačne o spotrebiteľský vzťah založený Zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 16.4.2010, na ktorý sa vzťahuje ust. § 52, § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka, zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpisu zmluvy, a to napriek tomu, že sa jedná o absolútny obchod podľa Obchodného zákonníka. Poukazoval na to, že obsah zmluvy v zmysle dodatkov naformulovaný žalobcom a jej niektoré podmienky sa javia v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka neprijateľnými zmluvnými podmienkami, neplatnými ex tunc, preto ak žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 590,67 Eur a žalovaný zaplatil žalobcovi spolu sumu 793,43 Eur, nemá žalobca od žalovaného nárok na zaplatenie žiadnej sumy. Dohodnutá ročná úroková sadzba prevyšuje 30%, žalobca si uplatňuje neprimerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru, takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi, a preto sú neplatné, svojou povahou predstavujú úžeru. Ďalej poukazoval na vady kontraktačného procesu, čo zakladá právo žalobcu požadovať vrátenie bezdôvodného obohatenia a právo žalovaného vzniesť námietku premlčania celého uplatneného práva z titulu bezdôvodného obohatenia. Pôvodný návrh žalovaného nebol akceptovaný obsahovo rovnakým úkonom žalobcu, teda nemohlo dôjsť k akceptácii návrhu žalobcom, ale len k novému návrhu na uzavretie zmluvy. Tento nový návrh však nikdy nebol

akceptovaný žalovaným. Zmluva nevznikla z dôvodu nedodržania formy. Vedľajší účastník navrhoval, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žiadal priznať náhradu trov konania voči žalobcovi, pričom trovy právneho zastúpenia vyčíslil v súhrnnej výške na 120,06 Eur.

11. Z rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 8C/295/2015-43 zo dňa 19.5.2016 potom vyplýva, že súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, keď dospel k záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere nebola platne uzavretá, pretože návrh žalovaného na uzavretie zmluvy a akceptácia zmluvy žalobcom sa rozchádzajú vo výške poskytnutého úveru, výške mesačnej splátky, výške RPMN, ročnej úrokovej sadzbe úveru, čím nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy v časti jej podstatných náležitostí. Uplatnený nárok žalobcu súd posudzoval titulom bezdôvodného obohatenia a pretože mal v konaní za preukázané, že žalobcovi žalovaný zaplatil vyššiu sumu, aká mu bola poskytnutá, žalobu ako nedôvodnú zamietol. Navyše poukázal na to, že posudzovaná zmluva neobsahuje všetky náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dojednanie úrokov z úveru pre fyzickú osobu v miere viac ako 35% ročne, ktorá miera významne prevyšuje priemernú mieru úrokov 10,62% ročne z nových úverov poskytovaných v danom období obchodnými bankami obyvateľstvu, je podľa súdu v rozpore s dobrými mravmi. Preto je dojednanie o zmluvnej odmene za úver v zmluve neplatné a žalovaný má povinnosť zaplatiť žalobcovi len sumu skutočne čerpanej istiny úveru.

12. Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

13. Obdobne v zmysle aktuálne platného ustanovenia § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Podľa ustanovenia § 251 ods. 1 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

15. Esenciálnym kritériom priznania náhrady trov konania v zmysle ustanovení tak § 142 ods. OSP ako aj § 255 CSP, je zásada úspechu v spore. Úspech vo veci sa vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. V prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v ust. § 255 ods. 2 CSP (pomer úspechu). Pomer rozdelenia náhrady trov konania potom zodpovedá pomeru víťazstva strany vo veci samej, zníženého o pomernú časť jej neúspechu.

16. V zmysle § 93 ods. 2 OSP účinného do 30.6.2016, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, okrem iných i v zmysle zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ods. 4 tohto ustanovenia v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

17. Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Podľa ods. 3 všetci účastníci sú si v konaní podľa ods. 2 rovní.

18. Z ust. § 18 OSP vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

19. V zmysle § 24 OSP účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Podľa § 25 ods. 1 OSP potom ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

20. V zmysle § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

21. Z vyššie citovaných ustanovení teda nesporne vyplýva, že vedľajší účastník, ktorý mal v čase prvoinštančného konania v konaní rovnaké práva ako účastník konania, pričom všetci účastníci v občianskom súdnom konaní majú rovnaké postavenie a musia mať rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, ktorým môže byť i advokát. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by takéto oprávnenie vedľajší účastník nemal mať. Na základe vyššie uvedeného potom odvolací súd uzatvára, že vedľajší účastník ako organizácia za účelom ochrany práv spotrebiteľa má nesporne právo v konaní sa dať zastúpiť advokátom.

22. V súlade s ustanovením § 93 ods. 4 OSP účinného do 30.6.2017, potom mal vedľajší účastník v konaní nárok na náhradu trov konania v prípade, že bol v spore úspešný účastník na strane ktorého v konaní vystupoval.

23. V danej veci si vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný (nakoľko žaloba žalobcu bola zamietnutá), uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcu z trov jeho právneho zastúpenia, avšak i v takomto prípade bolo nevyhnutným prihliadať na všeobecnú zásadu pri rozhodovaní o náhrade trov konania, a to splnenie podmienky, že trovy vedľajšieho účastníka boli vynaložené účelne (§ 142 ods. 1 OSP, či § 251 ods. 1 CSP).

24. Odvolací súd je pritom toho názoru, že v danom prípade zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom bolo i účelné. Nie je možné sa stotožniť s tvrdením, že úkony vedľajšieho účastníka neobsahujú konkrétne argumenty týkajúce sa danej sporovej veci. Z vyjadrenia vedľajšieho účastníka k doručenej žalobe vyplývajú konkrétne individuálne námietky a argumenty týkajúce sa práve predmetnej veci. Je nesporné, že vedľajší účastník sa pred spísaním podania s konkrétnymi okolnosťami danej veci podrobne oboznámil, právne ich vyhodnotil a vo vyjadrení ich reflektuje. Vedľajší účastník pritom vo vyjadrení argumentoval právne odborne, s odkazom na náležité zákonné ustanovenia, vyvodil právne závery vo vzťahu k danej konkrétnej veci. Namietal jednak, že predmetná spotrebiteľská zmluva nemá zákonom predpísanú písomnú formu, v dôsledku čoho je neplatná, nakoľko v danom prípade nedošlo k akceptácii návrhu žalovaného žalobcom, ale len k novému návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu, ktorý však nebol akceptovaný žalovaným, teda k platnému uzavretiu zmluvy vôbec nedošlo. S týmto záverom sa stotožnil aj súd prvej inštancie a predovšetkým z tohto dôvodu žalobu žalobcu zamietol. Vedľajším účastníkom poukázal tiež na rozpor dojednaných úrokov s dobrými mravmi, čo rovnako skonštatoval aj súd prvej inštancie. Následne vedľajší účastník vyvodzuje, že keďže žalobca na základe predmetnej spotrebiteľskej zmluvy poskytol žalovanému nižšiu sumu, ako mu už žalovaný zaplatil, žaloba nie je dôvodná, a preto ju treba zamietnuť. Súd prvej inštancie teda vo svojom rozhodnutí dospel k rovnakým podstatným právnym záverom, na ktoré poukazoval práve vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 5.4.2016.

25. Za popísaných okolností daného prípadu má preto odvolací súd za to, že nielen vstup vedľajšieho účastníka do konania, ale i jeho zastúpenie advokátom, ktorý v konaní vedľajšiemu účastníkovi a tým aj žalovanému ako spotrebiteľovi, poskytol kvalifikovanú právnu pomoc, bol účelný a bolo preto dôvodným s použitím § 142 ods. 1 v spojení s § 93 ods. 4 OSP priznať vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania spočívajúcich z trov právneho zastúpenia.

26. Preto ak súd prvej inštancie preskúmaným rozsudkom vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, podľa názoru odvolacieho súdu nerozhodol správne. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, s použitím ust. § 388 CSP zmenil tak, že občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV priznal náhradu trov prvoinštančného konania v sume 119,52 eur.

27. Hoci od účinnosti nového procesného kódexu Civilného sporového poriadku zák. č. 160/2015 Z.z. kompetentným rozhodnúť o výške náhrady trov konania je súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 v spojení s § 396 ods. 1 CSP), odvolací súd v danom prípade rozhodol nielen o nároku na náhradu trov konania, ale aj o výške trov konania, a to s ohľadom na to, že v súlade s ustanovením § 470 ods. 2 veta prvá CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom

nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, zostávajú aj v danom prípade zachované účinky odvolania, podaného vedľajším účastníkom dňa 28.6.2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, čo vzhľadom na to, že odvolanie vedľajšieho účastníka napádalo prvoinštančné rozhodnutie o trovách konania nielen čo do nároku, ale aj čo do výšky trov konania znamená, že odvolací súd súc viazaný rozsahom podaného odvolania, musí rozhodnúť nielen o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, ale aj o výške náhrady trov konania. Preto bolo dôvodným rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť nielen v časti o nároku, ale aj v časti výšky trov konania vedľajšieho účastníka.

28. Združeniu potom odvolací súd priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume celkom 119,52 eur, a to za 2 úkony právnej služby á 51,45 eur (1/ prevzatie a príprava zastúpenia a 2/ vyjadrenie vo veci samej zo dňa 5.4.2016) podľa ust. § 10 ods. 1 v spojení s ust. § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v rozhodnom znení (ďalej len „Vyhláška“), k tomu režijný paušál podľa ustanovenia § 16 ods. 3 Vyhlášky, a to 1-krát á 8,04 eur (prevzatie veci v roku 2014) a 1-krát á 8,58 eur (vyjadrenie z 5.4.2016), čo je spolu 119,52 eur (2 x 54,45 eur + 8,04 eur + 8,58 eur = 119,52), ktorú sumu uložil žalobcovi zaplatiť k rukám právneho zástupcu združenia (§ 263 ods. 1 CSP), do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 232 ods. 3 v spojení s § 234 ods. 2 CSP).

29. V odvolacom konaní bolo úspešné Združenie a preto v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP v zásade jemu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnému žalobcovi. Pretože si ale Združenie v podanom odvolaní náhradu trov odvolacieho konania neuplatnilo, žiadalo priznať iba trovy prvoinštančného konania, odvolací súd vyslovil, že združeniu nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznáva.

30. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).